ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: **I. P.,** narozen dne X,
bytem H. 10, O. n. O.,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,**
se sídlem Křížová 25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 11. 11. 2019,

takto:

I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 11. 11. 2019 i jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 29. 7. 2019 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění zákonných podmínek, neboť na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary dospěla k závěru, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla žalobci pracovní schopnost pouze o 25%. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, v nichž tvrdil, že jeho zdravotní stav byl nedostatečně posouzen s ohledem na jeho zaměstnání a přetrvávající chronické bolesti zad a únavu zapříčiněnou onkologickým onemocněním. Funkční dopad jeho postižení na pokles pracovní schopnosti byl dle jeho názoru tedy minimálně 35%. Žalovaná námitky

zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, který se ve svých nálezech ztotožnil s posudkem vypracovaným lékařem okresní správy sociálního zabezpečení. Lékař žalované zhodnotil, že v případě žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje tělesné, smyslové ani duševní schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou tohoto stavu určil zdravotní postižení uvedené v kapitole II oddíl A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), kde je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 15–25%. Vzhledem k charakteru postižení zdravotního stavu a doložené zdravotní dokumentaci s přihlédnutím k vykonávané profesi lékař žalované stanovil horní hranici uvedeného rozmezí, tj. 25 %. Neshledal důvod hodnotit stav vyšší mírou poklesu pracovní schopnosti, neboť nebyla naplněna další posudková kritéria. Lékař žalované tak zhodnotil celkovou míru poklesu pracovní schopnosti žalobce na 25%.

3. Proti rozhodnutí žalované brojil žalobce žalobou, v níž namítal, že nesouhlasí s posouzením jeho zdravotního stavu. Žalobce nesouhlasil, neboť byl nedostatečně posouzen jeho zdravotní stav zejména z hlediska neurologického a interního, a jeho pracovní schopnost nebyla hodnocena správně. Žalobce tvrdil, že jeho zdravotní stav se zhoršuje, a popsal všechna svá zdravotní postižení, která dle jeho názoru závažně snižují celkovou výkonnost při běžné denní činnosti a omezují některé běžné denní aktivity. Žalobce také nemůže vlivem onkologického onemocnění dlouho sedět či stát, chodit ani ležet, což působí i na jeho psychiku. Žalobce tedy nesouhlasil s posudkovými závěry lékařů okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary a České správy sociálního zabezpečení, a žádal o nové posouzení jeho zdravotního stavu a pracovní schopnosti.

4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

5. Žaloba je důvodná.

6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)]

7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity

ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů soud vyžádal, aby plzeňské pracoviště posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí podalo posudek o stupni a případném datu vzniku invalidity žalobce, a to s přihlédnutím k obsahu žaloby.

10. Posudková komise po konzultaci s odborníkem z oboru neurologie dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 35 %, a proto se v jeho případě jedná o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Invalidita vznikla ke dni 28. 5. 2019 (str. 1 posudku). Posudková komise u žalobce shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola XIII, oddíl E, položka 1c vyhlášky o posuzování invalidity, tj. středně těžké funkční postižení – závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, influencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervů, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně zhodnotila posudková komise na 35 %.

11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze či v nepříznivých klimatických podmínkách. Je však schopen lehčí práce s možností změny polohy v příznivém klimatu. Obsahově se posudek úplně vypořádal s žalobními námitkami žalobce. Soud posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítali.

12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 35 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícího rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o invalidní důchod.

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce není invalidní, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).

14. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita prvního stupně žalobce vznikla ke dni 28. 5. 2019**. Z toho bude vycházet při posouzení stavu žalobce (§ 78 odst. 6 s. ř. s.)

15. Procesně úspěšný žalobce by měl vůči neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení, jež důvodně vynaložil (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žádné však nepožadoval a z obsahu

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

soudního spisu neplynou. Neúspěšné žalované náhrada nákladů nenáleží. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 29. června 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.